

Vrienden van Titus Brandsma

mei 2024

Denker voor Gods aangezicht

Titus Brandsma, een intellectuele biografie

Door: Dr. Inigo Bocken

Op 15 mei, de jaarlijkse Titusdag van de Radboud Universiteit, zal tijdens een feestelijke bijeenkomst de nieuwste biografie van Titus Brandsma worden aangeboden.

Door de talrijke publieke optredens van Titus Brandsma sneeuwde zijn wetenschappelijk werk enigszins onder. Toch was Brandsma tot het eind van zijn leven ook op dat vlak uitermate productief, al kwam hij aan een grote monografie nooit toe. Wel schreef hij een enorme hoeveelheid korte artikelen, die vaker verschenen in publieksgerichte media dan in tijdschriften voor vakgenoten. Uit al die stukken komt een denker tevoorschijn met een consistente blik op en een duidelijke opvatting over de rol van filosofie en de studie van de mystiek.

Zijn karmelitaanse achtergrond en de inspiratie die Titus Brandsma vond in het werk van Teresa van Ávila – een moderne denker in zijn ogen – gaven hem een heel eigen positie, buiten het in de katholieke wereld overheersende neothomistische denkkader.

Inigo Bocken (1968) is wetenschappelijk medewerker aan het Titus Brandsma Instituut te Nijmegen, hoogleraar mystieke theologie aan de KU Leuven en universitair docent religie- en cultuurtheorie aan de Faculteit Filosofie, Theologie en Religiewetenschappen van de Radboud Universiteit te Nijmegen.

“We kennen Titus Brandsma voornamelijk als een verzetsheld. Maar in zijn wetenschappelijk werk en maatschappelijke betrokkenheid, vaak ongepubliceerd, zit een spirituele goudmijn verborgen die we met ons onderzoek proberen op te delven.”

Vrienden van Titus Brandsma

Gatske de Boer-Brandsma (1878 - 1960)

Gatske was de derde van de vier meisjes van het gezin van Titus Hendrik Brandsma en Tjitsje Anne Postma. Titus was het vijfde kind. Na hem kwam nog een jongen, Hendrik. Als Titus 8 jaar is, gaat Gatske voor twee jaar naar kostschool in Harlingen. Als zij terugkomt van kostschool gaat Titus niet veel later naar Megen. Toch zijn ze niet vervreemd van elkaar, het is duidelijk dat Gatske een goede band met Titus had. Zij is de enige van de kinderen die getrouwd is, de andere kinderen zijn allemaal ingetreden in een klooster. In haar getuigenis over Titus schrijft zij met liefde en trots over haar broer.

Het gezin, Titus kinderjaren

Vader was een man van gebed, vol zorg en opoffering voor zijn gezin. Hij was goed ontwikkeld en lid van de gemeenteraad. Hij heeft samen met de christelijke partijen veel geijverd voor het bijzonder onderwijs. Hij was ook een ijveraar voor de katholieke pers in Friesland en bijna vijftig jaar koorzanger. Vader hield veel van muziek. Hij kon met ons zingen en piano spelen. Toen de Franciscanen de parochie overnamen werd hij meteen lid van de derde orde. Moeder was veel ziek en steeds zwak, maar voor het zielenheil van de kinderen was haar niets te veel. Op latere leeftijd werd zij steeds gezonder. 's Avonds thuis werd de rozenkrans gebeden en de catechismus overhoord door vader of moeder.

Als kind was Titus een brave jongen, maar hij kon goed meedoen met spelen en zo. Hij had niet vaak heibel met zijn broer. Als die het wat te bont maakte – de kousen verstopte als ze naar de kerk moesten – kon Titus wel eens kwaad worden. Maar dat duurde niet lang. Dat jonge leven tussen Anno en Hendrik, dat is gewoon onder broertjes. Van nature had hij wel een vurig temperament (Vader ook!) Maar meestal, ook toen al, was hij opgewekt en beheerst. Huilen of naar moeder lopen deed hij niet gauw. Hij was flink, wist wat hij deed. Een goede leerling op school, maar de onderwijzers hebben er toch niet iets bijzonders in gezien.

Met het voorjaar, als de kleine kalfjes er waren, de leeuweriken buiten, de bloemen bloeiden, dan wees Titus erop dat O.L. Heer dat allemaal zo mooi gemaakt had. Hij had het altijd over O.L. Heer zijn goedheid.

Ik ben drie jaar ouder dan hij. Als ouder zusje heb ik hem steeds bewonderd. Hij was de beste van ons allen. Hij had niet de lichamelijke sterkte van vader, maar wel diens diepe godsdienst, eenvoud, oprechtheid, werkzaamheid en vrolijkheid. Anno stond niet onwennig tegenover het bedrijf. Hij hield ervan, heeft er steeds van gehouden. Hij leefde erin mee en kon met vader over alles praten. Anno was juist geen lievelingskind maar wel een zwak kind met een helder verstand. Hij wilde al heel jong priester worden. Zijn eerste communie was wel opvallend en stichtend.

Na twee of drie jaar toen vader en moeder eens in Megen kwamen, op bezoek bij de Clarissen bij Zr. Maria (zijn zus) schrok vader ervan hoe teer en zwak Titus eruit zag. Hij stelde de prefect voor om hem een tijdje thuis te houden om aan te sterken. De prefect miste hem niet gaarne en zei: "Hij moet maar wat langer slapen, versterkende middelen hebben". En zo bleef Titus weer. De volgende vakantie waren zijn klasgenoten die bij ons aan huis kwamen, wel een beetje jaloers. Ze zeiden: "Met al dat slapen en minder studie is hij toch nog nummer èèn! Hij was geen vechter of druktemaker, maar ze mochten hem allemaal graag.

Later in Rome was de kost heel anders. Een oude pater van de Nederlanders had daarvoor hem gezorgd: "Anders was ik er niet meer geweest", zei hij. Toen hij later in Oss zo ziek werd, was moeder erbij. Anders droeg hij

Vrienden van Titus Brandsma

haar koffer zelf vanaf het station, nu niet. Met moeite is hij toen thuis gekomen. Hij heeft daar bloed opgegeven. Hij moest niets anders dan pap eten. Ik ze: "Wat vervelend". Hij zei: "Och, als je pap moet eten, dan neem je het maar!" Toen hij zijn doctorstitel had gehaald zei hij: "Nu is het de vraag, dat O.L. Heer mij geeft dat ik het ook aan anderen meedelen kan." Want je had soms geleerde lui, die anderen niets bijbrengen konden.

Liefde voor Friesland

Ik heb hem gevraagd: 'Waarom doe je al dat Fries?' 'Voor mijn plezier', zei hij. 'Maar het is ook nodig, want als katholieken niet megingen, zouden ze nooit wat betekenen.' Zijn betrokkenheid bij St. Bonifatius was groot, in Dokkum was hij de man. Zeker, de pastoors Arets en Smits hebben er ook veel voor gedaan, maar Titus was de stuwkracht. Hij was er elk jaar. Hield er de eerste preek: in het Duits – Hollands en Fries! Hij zei dat de katholieken met het Fries niet achter moesten blijven.

Och zuske, O.L. Heer is zo goed!

"Alles aan O.L. Heer overlaten", zei hij altijd. O.L. Heer had altijd een doel erbij dat we later nog wel zouden zien. Als jezelf je best deed, zou O.L. Heer wel voor de rest zorgen. Hij kon zo goed troosten. "Och zuske, denk er maar niet meer aan, O.L. Heer is zo goed". Hij pakte me bij de hand. Het was de manier waarop hij dat zei...

Voor moeder had hij alles over. Als ze kwam maakte Titus alle tijd voor haar. Hij bleef bij moeder tot ze stierf, hij was zelf doodmoe. "Ik blijf wel bij haar", zei hij. Moeder vertrouwde helemaal op hem. Over zijn goedheid: men zei wel dat hij te goed was. Een pater Dominicaan die kwam voor een redevoering, vroeg ik: "Waarom ze toch altijd naar Titus gingen, die het toch al zo druk had?" "Als een bedelaar iets nodig heeft, dan gaat hij waar hij zeker weet, dat hij het krijgt". De studenten ook kwamen allemaal bij hem.

Hij was een echt kind van Maria. Zijn grote liefde tot Maria heeft hem tot de keuze voor de Carmel geleid, dacht ik. Met zijn preken wekte hij altijd op tot de godsvrucht tot Maria. Hij heeft veel gedaan voor Carmelrozen. Ook voor O.L. Vrouw van Zevenwouden. Hij werkte ook veel voor de Maria omdracht, heb ik gehoord.

Gevangenschap

Hij zag altijd het goede in de medemens. Ieder mens heeft nog wel een goede kant. O.L. Heer heeft het allang vergeven, waar praten de mensen dan nog over, zei hij. Een zekere Bleeker, een protestant, is hier nog bij mij geweest, was met hem in Amersfoort. Hij had ontzettend veel lof over hem. Titus was zo moedig, hij liep recht op.

Van de rede op Goede Vrijdag was hij diep onder de indruk. Hij heeft de tekening uit het kamp gesmokkeld. Hij was gewoon, deed geen rare, opvallende dingen, maar heel eenvoudig. Toch was hij hoogstaand, dat voelde je. Het was allemaal zo vanzelfsprekend. Zijn goedheid was buitengewoon, daardoor viel hij op. Als hij van te voren niet zo'n heilig leven geleid had, had hij dat als gevangene ook niet gekund. Titus had een verklaring van de dokter dat hij onder behandeling stond en niet tegen de gevangenis zou kunnen. Maar de Duitsers hebben er niets op uit gedaan. In de brieven uit de gevangenis schreef hij steeds maar: "Geen zorgen over mij". Het doodsbericht kregen we in augustus.

Colofon

Uitgave van:

Stichting Vrienden van Titus Brandsma

Administratie:

Steenstraat 39, 5831 JA Boxmeer
E-mail: titusbrandsmavrienden@karmel.nl
www.titusbrandsmavrienden.nl

Redactie:

Hettie Berflo, Sanny Bruijns

Bank:

RABO: NL62 RABO 0135897491
t.n.v. Vrienden van Titus Brandsma

Vrienden van Titus Brandsma

Titus Brandsma's brieven en kaarten aan zijn familie

TITUS BRANDSMA, LETTERS TO THE FAMILY

Het Titus Brandsma Familiearchief is ondergebracht bij het Archief- en Documentatiecentrum voor R.K. Friesland en het Titus Brandsma –archief van het Nederlands Carmelitaans Instituut te Boxmeer. Dit archief omvat de indrukwekkende verzameling van de correspondentie van Titus Brandsma met zijn familie. Elisabeth Hense en Joseph Chalmers O.Carm. hebben hierover een prachtig boek samengesteld.

Elisabeth Hense is universitair hoofddocent spiritualiteit aan de Radboud Universiteit. Ook is zij samen met Joseph Chalmers editor van de *Collected Works of Titus Brandsma* die sinds 2021 bij Edizione Carmelitane verschijnen.

De Engelse editie van de brieven en kaarten van Titus Brandsma aan zijn familie is voorzien van 35 achtergrondartikelen die de lezer helpen de verhalen van Titus in hun context te plaatsen. Schetsen van de politieke, culturele en religieuze setting wisselen af met korte portretten van personages die in de brieven ter sprake komen, met overzichtskaarten van de reizen die Titus ondernomen heeft, en met informatie over de kampen waarin Titus gevangen gezeten heeft. Interessant zijn ook de motieven op de postkaarten die Titus voor zijn familie heeft uitgekozen. Naast bezienswaardigheden, stadsgezichten en landschappen zien we hier vooral taferelen van heiligen, foto's van beroemde tijdgenoten van Titus en afbeeldingen van kunstwerken.

Op ons verzoek schreef Elisabeth Hense haar impressie van deze omvangrijke correspondentie.

◀ Elisabeth Hense

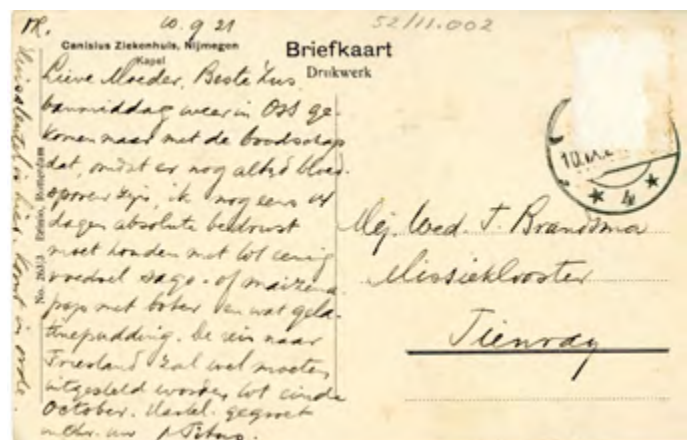
Toen ik de brieven en kaarten bekeek die Titus gedurende zijn leven aan zijn familie geschreven heeft, was ik verrast over de hoeveelheid materiaal dat bewaard is gebleven: al met al liggen er 292 kaarten en brieven aan de familie in het familiearchief Titus Brandsma en in het Titus Brandsma-archief van het Nederlands Carmelitaans Archief te Boxmeer. De eerste brief uit deze verzameling is geschreven toen de 14-jarige Titus in Megen bij

de franciscanen op school zat en de laatste brief werd door de 61-jarige Titus vlak voor zijn dood vanuit concentratiekamp Dachau verstuurd.

Warme en zeer betrokken relatie

Bij het lezen van de brieven en kaarten trof mij de warme en zeer betrokken relatie die Titus heel zijn leven met zijn familie onderhield. Heel bijzonder zijn de reisbeschrijvingen in de jaren waarin Titus in Rome studeerde, zijn indrukken van de zomervakanties in Oostenrijk en Zuid Duitsland, van de terugreis naar Nederland via Zwitserland en Frankrijk. Hier neemt Titus de tijd om landschappen die hij voor het eerst zag in detail te beschrijven, de eigen gewoontes van de karmelieten in de verschillende landen te schetsen, de culturele en kerkelijke bijzonderheden van de verschillende plaatsen aan zijn familie uit te leggen en verslag te doen van de vele ontmoetingen die hij in de diverse landen soms op onverwachte wijze had.

Indrukwekkend zijn ook de brieven en kaarten die blijk geven van het drukke werkzame leven van Titus: van zijn werk als journalist, als professor, als emancipator voor Friesland en de katholieke scholen door heel Nederland. Opvallend is dat de drukke werkzaamheden nooit zijn band met de familie in de weg stonden, integendeel de dienstreizen of bijzondere gebeurtenissen in zijn werk waren vaak aanleiding om weer even contact te zoeken met het thuisfront en op een private manier een en ander mee te delen van wat hem bezighield. Ook al stapelde het werk zich op en had Titus veel te vertellen over hemzelf er bleef toch altijd veel ruimte om te luisteren naar de beslommeringen, de vreugde en het verdriet van zijn familie.

Dachau, 12 Juli 1942

Absender

Brandsma, Anno

Dachau n° 30492.

Lieber Schwager und Schwester

Wenn ich bis jetzt dem Prior von Nymegen schrieb, ist es jetzt besser Ihnen zu schreiben Sie schicken den Brief dem Prior, der wird wie bis heute für die Weiterbeförderung sorgen und auch für die Antwort aus Ihrem Namen. Die Antwort soll Deutsch geschrieben werden. Keine Abkürzungen, welche nicht leicht verständlich sind. Sonst wird der Brief nicht weiter gegeben. Den Brief vom Prior nach Kleve geschickt habe ich lesen dürfen aber nicht erhalten weil niederländisch. Herzlich Dank für alle freundliche Worten von Ihnen, von Henricus vom Prior und allen Andern. Mir geht es gut. Es heisst viel wieder neuen Umständen anpassen und das gelingt mit Gottes Hilfe auch wieder hier. Der liebe Herr Gott wird auch weiter helfen. Ich darf nur einmal jede Monat schreiben.

▲ Laatste brief uit Dachau

Titus hielp bij het organiseren van familiefeesten, adviseerde over verbouwingen en de gang van zaken op de boerderij, hij leefde mee met huwelijken, geboortes, ziekten en overlijdens. Hij miste geen verjaardag en bleef kind aan huis, bracht veel vakanties door in Friesland en probeerde steeds weer even langs te komen als hij in de buurt was.

Buitengewoon vind ik ook de brieven die Titus schreef rond de bezetting van Nijmegen en Nederland. We lezen

hoe hij de dag van de inname van Nijmegen meemaakte en hoe hij aankeek tegen de Duitse bezetters en hun ideologie. Ook horen we wat hij over de concentratiekampen, met name Buchenwald, dacht. Het raakte me dat hij de lelijke kanten van de Duitse overheersing en haar brutale onderdrukingsmachinerie minder negatief wilde zien dan ze in feite waren. Wie weten wil wie Titus Brandsma als persoon was en hoe hij dacht komt via de brieven aan zijn familie tot vele nieuwe inzichten.

Elisabeth Hense

Vrienden van Titus Brandsma

Titus, Friesland en het Fries

Jan van der Meer vertaalt de Friese teksten van Titus in het Nederlands voor het project **Writings of Titus Brandsma** van het Titus Brandsma Instituut. In dit project zullen op den duur alle teksten van Titus in het Nederlands, Engels en Spaans worden opgenomen en digitaal toegankelijk gemaakt.

Friesland en het Fries waren Titus aan het hart gebakken. Hij heeft alleen de eerste elf jaren van zijn leven in Friesland gewoond maar er wel een diepe liefde voor land en taal aan overgehouden. Hij zal altijd waar en wanneer maar mogelijk spreken en schrijven in het Fries. Zo hield hij bij zijn eerste mis in Bolsward de preek in het Fries, een ongehoord iets in zijn tijd. Aan zijn kinderjaren bewaarde hij mooie beelden van het Friese platteland. Zwervend door de weilanden tuurt hij lang een opvliegende leeuwerik na totdat hij pijn in de nek krijgt.

Hwet haw ik der yn de tyd, do ik yet yn Fryslan wier en oer de greide swalkte, faken for stil stien om him nei to sjen, tadet it jen sear die oan 'e nekke. Hy wier op 't lêst yet mar in stip en it lûd kaem heel fen fierren. [...] Wy moatte allegearre omheech út it lege flakke lân fen de wrâld.

▲ Jan van der Meer

“Wat heb ik daar in de tijd toen ik nog in Friesland was en over de weilanden zwierf vaak voor stilgestaan om hem na te kijken totdat het je zeer deed aan de nek. Het was op het laatst nog maar een stip en het geluid kwam helemaal van ver. [...] Wij moeten allemaal omhoog uit het lage, vlakke land van de wereld.”

Later brengt het hem op de gedachte dat de mens zich zo, als een leeuwerik, moet losmaken van de wereld en ‘opvliegen’ naar God. In 1929, mijmert hij tijdens een lezing voor Friezen om útens in Amsterdam:

“Ik ben nu vijftig, maar ik hoor en zie, al woon ik bijna veertig jaar buiten Friesland, nog altijd de vierkante forse toren van Bolsward [...] de weilanden en de hooioppers, het vee en de boerenplaats, de lanen en de wegen [...] van het oude land en ik wil ze nog eens zien”.

Zijn liefde voor het Fries beperkte zich niet tot spreken en schrijven. Voor het behoud van zijn moedertaal heeft het Fries mede door zijn vasthoudendheid een plaats in het onderwijs verworven. Maar hij keek verder. De Friese taal en cultuur verdienden ook wetenschappelijk onderzoek ‘in eigen huis’. Zo werd hij een van de drijvende krachten achter de oprichting van de Fryske Akademy in 1938.

Titus’ ijver voor de Friese taal en cultuur had nog een diepere drijfveer. In de Middeleeuwen kende Friesland een rijkdom aan kloosters en “elk dorp moest zijn eigen kerkje hebben”. Dat stak scherp af bij de onkerkelijkheid die Titus om zich heen zag. In hun eigen taal spoorde Titus zijn “roomse” Friezen dan ook aan hun geloof blijmoedig uit te dragen om zo de afgedwaalde schapen terug te lokken naar de kudde: “Friesland aan Christus, aan de hand van ons licht, de grote Bonifatius die ons bij Hem gebracht heeft aan de hand van Maria onze patrones”.

Jan van der Meer

Vrienden van Titus Brandsma

H. Titus leeft in Fryslân

Heiligverklaring van Titus Brandsma inspireert nieuwe devotie en pelgrimage in Fryslân.

Prof. Inigo Bocken, bezocht in december 2020 de Bonifatiuskapel: de noordelijke bedevaartsplek in Dokkum, sinds 1926 herleefd door toedoen van pater Titus. Hij zei toen: *'Ik merk dat voor Titus zijn leven lang - tot in de Duitse gevangenschap - Friesland altijd dichtbij was. Al woonde hij er na zijn 12e niet meer en was hij vanuit Oss en Nijmegen landelijk volop actief. Friesland liet hem nooit los.'*

In Fryslân zijn binnenkort twee gastpresentaties over de betekenis van H. Titus: KRO-NCRV presentator Leo Fijen op de jaarlijkse Bonifatiusdag en Prof. Inigo Bocken over zijn Titus-biografie op de Titus Gedenkdag Fryslân.

Zondag 2 juni, Bonifatiusdag Dokkum

De Bonifatiusdag van het noordelijk bisdom is erflater van de nationale Bonifatiusbedevaarten naar Dokkum; sinds 1926 door Titus en het aartsbisdom op gang gebracht. De Bonifatiuskapel met kunstzinnige kruiswegstaties in het omliggende Processiepark is fysiek het grootste katholieke erfgoed van pater Titus. Een pelgrims- en ontmoetingsplek voor bedevaartsgroepen. Mgr. Wim Eijk toenmalig bisschop in het noorden, schonk in 2004 een eigentijds heiligenbeeld van Titus, gemaakt door kunstenaar Natasja Bennink. De bouw van de kapel in middeleeuwse kloosterstijl is geïnspireerd door Titus' visie op het noorden: vruchtbaar landschap en christelijke cultuur als erfgoed van tientallen kloosters.

Programma Bonifatiusdag:

- 8.00 uur start een pelgrimswandeling van Feanwâlden naar Dokkum (ca. 12 km).
- 11.00 uur gastlezing van **Leo Fijen over H. Titus en 'werk maken van je geloof'**. Na een Processietocht door de binnenstad met relieken van H. Bonifatius en H. Titus.
- 14.00 uur de eucharistieviering in de kapel met bisschop Ron van den Hout van Groningen-Leeuwarden en bisschop Gerard de Korte van bisdom Den Bosch. Mannenkoor Pro Rege zingt o.a. de Titus Hymne van musicus en leken-Karmeliet Chris Fictoor, geschreven voor de heiligverklaring in 2022.

Te gast zijn verder: groep jonge misdienaars uit de Duitse Bonifatiusstad Fulda, en jongeren van het Jongerenplatform van bisdom Groningen-Leeuwarden. Zie www.bonifatiusdagdokkum.nl voor meer programma informatie.

Zaterdag 27 juli, Titus Gedenkdag Fryslân en Titus-pelgrimage

Jaarlijkse gedenkdag in Bolsward en Dokkum, vanaf 2022 ingesteld. Centraal thema dit keer: 'Journalistiek'. Het dagprogramma is in twee delen, met voldoende tussentijd om zowel in Dokkum als in Bolswarddeel te nemen. Op aanvraag is in Dokkum een eenvoudige lunch.

Programma Bonifatiusdag:

Bonifatiuskapel Dokkum:

10.30 uur gastlezing prof. Inigo Bocken over 'Denker voor Gods aangezicht', met o.a. aandacht voor Titus' afiniteit met de Bonifatiusbedevaart en pelgrimage, en zijn geestelijke drijfveer voor waarheid en journalistiek. Aansluitend een Friese getijdenviering in de kapel door de pastoors Tjitze Tjepkema (Heerenveen) en Bert van der Wal (Leeuwarden), in samenwerking met Convent Karmel Noord en cantor/musicus Chris Fictoor. Voor niet-Friese bezoekers natuurlijk voorzien van Nederlandse vertaling! Op aanvraag is een eenvoudige lunch mogelijk.

Bolsward: Museum De Tiid en RK Franciscusbasiliek:

15.00 uur gastlezing in Museum De Tiid in de Titus Brandsmazaal door iemand uit de Nederlandse journalistieke wereld. Titus als voorbeeld en patroonheilige van hedendaagse journalistiek? Aansluitend een Titusstadswandeling door Bolsward. Vanaf 19.00 uur eucharistieviering in de RK Franciscusbasiliek met bisschop Ron van den Hout. Na afloop de jaarlijkse basilicalezing door een gastspreker.

Titus' pelgrimage

Deze zomer komen in Fryslân twee Titus-pelgrimsroutes uit.

- 1. Stadswandeling in Bolsward** met o.a. Titus' geboorteboerderij in Oegeklooster en in de RK Franciscusbasiliek: een gebrandschilderd Karmelraam over Titus en Christus tegenover het dreigend nazikwaad, urn met as uit concentratiekamp Dachau en een reliek van H. Titus.
- 2. Titus-pelgrimsroute van 2 /3 dagen** - wandelend of fietsend - langs steden waar Titus sporen naliet en herinnerd wordt: Bolsward, Leeuwarden, Dokkum en Schiermonnikoog - waar Karmelgroep Ad Montem een leerhuis Mystiek en H. Titus aanbiedt. De pelgrimsroute trekt langs vergeten middeleeuwse kloosterlocaties in het Friese landschap, een onderwerp waar Titus zich uitgebreid in verdiepte voor lezingen voor de Fryske Akademy waar hij mede-oprichter van was. Dokkum en de Bonifatiuskapel zijn nu ook verbonden met een tweede, eigentijdse heilige. De Titus Brandsma Pelgrimskapel met reliekschrijn en Titus-icoon, met kruiswegstaties in de open lucht bedacht door Titus en kunstenaar Jac Maris, heeft nu een audiotour met kruiswegmeditaties van Titus, een gezongen kruisweglied en het beeld van Titus (2004) in het Processiepark.

Meer informatie over de Titus Gedenkdag Fryslân: via Museum De Tiid in Bolsward en de website: www.bonifatiuskapel.nl.

*Lammert de Hoop, medewerker Bonifatiuskapel Dokkum/
bisdom Groningen-Leeuwarden*

Hebben wij uw mailadres al?

Bent u al Vriend van Titus Brandsma, maar heeft u uw e-mailadres nog niet doorgegeven? Dan verzoeken wij u vriendelijk dit alsnog te doen, via

titusbrandsmavrienden@karmel.nl

Vrienden van Titus Brandsma